

Endelig vil jeg sige, at der også er nogle af ordførerne, der ligesom har bevæget sig lidt ud over, hvad lovforslaget egentlig handler om – jeg håber ikke, at det er en tendens, der fortsætter resten af dagen; så når vi da rundt i hele retspolitikken, inden dagen er gået – men jeg vil sige, at jeg i hvert fald har taget nogle andre initiativer, der så ikke kræver lovgivning, men som netop retter sig mod noget af det, som både hr. Per Clausen og fru Pia Olsen Dyhr har været inde på.

Vi begynder jo nu at køre forsøg med de såkaldte størekasser i nogle kommuner, og det er jo simpelt hen ud fra en betragtning om, at vi har haft et stigende antal dræbte i trafikken sidste år, og jeg synes, det er helt og aldeles uacceptabelt; det går den forkerte vej igen.

Nogle mener, at det er, fordi vejret har været for godt. Der er nok mange danskere, der ikke helt kan genkende det billede – så godt synes de heller ikke vejret har været – men uanset hvad årsagerne måtte være, så tror jeg, at vi bliver nødt til at gå nye veje i færdselspolitikken, og derfor prøver vi nu forsøget med størekasser, hvor man forsøger at fange dem, der kører for stærkt, f.eks. foran skoler og andre steder.

En af de ting, som jeg har bedt politiet om at gå i gang med, er i forbindelse med ATK; altså, når man i forvejen sidder og laver trafikkontrol og tager billeder af folk, så skal man også tage dem, der ikke har sele på, og dem, der taler i mobiltelefon.

Jeg ved godt, at jeg ikke imødekommer nogle, som måske ville ønske, at vi skulle gå endnu videre, men jeg mener i hvert fald, at det er en af de veje, vi kan gå for ligesom at vise befolkningen, at vi skærper opmærksomheden på det, der slår flest mennesker ihjel i trafikken. Og det er helt korrekt, som hr. Per Clausen sagde det, at det er hastighed, det er manglende brug af sele, det er alkohol, der er de tre store syndere, og det skal vi gøre noget ved.

Men jeg har altså ikke tænkt mig at lave en stor færdselspolitisk debat i dag; der er mange andre spændende emner på dagsordenen, vi også skal nå.

Kl. 11:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:53

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg beklager, hvis jeg forlænger den færdselspolitiske debat, men jeg har lige to spørgsmål til ministeren.

Det ene handler om noget, som jeg også var inde på i min ordførertale, nemlig at 2006 var et meget slemt år i forhold til antallet af flugtbilister. Hvordan har udviklingen været siden? Kunne vi lige få en kort bemærkning om det?

Det andet handler om det her med strafsækpelse i forhold til de meget alvorlige sager, hvor der er risiko for handicap eller risiko for folks liv. Den del støtter Det Radikale Venstre, det skal der ikke være nogen tvivl om. Men det, der gør, at vi ikke har kunnet sige ja med det samme her i dag, er, at vi er i tvivl om effekten af det hele og udviklingen i antallet af sager. Og tror ministeren, at der med hensyn til de her mindre sager, som nu skal til at give fra 10 til 20 dages fængsel, også vil være en præventiv effekt?

Kl. 11:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 11:54

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll i forbindelse med tallene, at jeg ikke har mere friske tal med i dag, så vi må prøve at tage det under udvalgsbehandlingen. Men altså, jeg vil sige, at for mig er argumentet ikke, om tallet er det ene eller det andet. Vi fik sat fokus på det, fordi der tilbage i 2006 var et meget stort antal flugtbilister, hvilket ligesom fik vores opmærksomhed rettet hen imod, hvordan lovgivningen egentlig virker på det område.

Men mit argument går ikke på, om tallet er lidt større eller lidt mindre i 2007, det må ikke være det, der er afgørende. Jeg synes bare, at når man ser på strafudmålingen, for så vidt angår flugtbilister, var der simpelt hen ikke en ordentlig sammenhæng i tingene.

Med hensyn til de mindre alvorlige uheld må jeg sige, at jeg også synes, det er alvorligt nok, hvis folk kommer til skade. Det kan så godt være, at det ikke er noget, der giver et varigt handicap, men man kan jo godt ligge hjælpeløs i grøften et sted, og der synes jeg altså stadig væk, det er helt rigtigt at sige, at det skal være strafværdigt også at flygte fra de mindre alvorlige ting. Vi taler jo ikke om småskrammer, hvor man overhovedet ikke kan se nogen skader, og hvor folk bare rejser sig op og går videre, men typisk om de sager, hvor der f.eks. er behov for, at folk